

Holger Hansen: Da mit partis ordfører i denne sag, fru Nathalie Lind, er fraværende på grund af sygdom, skal jeg på venstres vegne gøre nogle bemærkninger ved denne første behandling af omsorgslovsforslaget.

Det, der falder stærkest i øjnene ved denne lille omsorgslovreform, er unægtelig de meget store forhøjelser til pensionister under 60 år på hjem. Også ved behandlingen af dette forslag er det nødvendigt at spørge socialministeren, hvilken prioritering der ligger til grund for disse meget store stigninger. Jeg er naturligvis enig i, at livet på et plejehjem specielt for yngre er meget hårdt, og ville derfor gerne inden for det mulige være med til at lette denne situation. Jeg er ligesom hr. Albertsen lidt forbavset over, at ministeren foreslår en så kraftig forøgelse og så lader den falde bort med ét slag. Det må dog vist være en lapsus. Man kan vel næppe tænke sig, at noget sådant vil kunne accepteres nogen steder. Det tror jeg også ministeren ved nærmere eftertanke vil give os ret i.

Men her er altså igen tale om en ny ekstraudgift, som jeg, inden jeg kan tage stilling, må have undersøgt nøjere. Vi må have oplyst: hvad koster det? Det fremgår hverken af lovforslaget eller af bemærkningerne, hvad specielt de forøgede lommepegebeløb koster. Vi må have afklaret, hvad forhøjelserne eventuelt kan have af afsmittende virkninger over for andre forsorgsgrene, og dette er måske nok det mest alvorlige i den praktiske side af administrationen her. Der er andre forsorgsgrene, hvor der udbetales lommepegebeløb til personlige fornødenheder, mange åndssvage oppebærer i dag invalidepension og er på institutioner. Vil ændringerne blive overført også hertil? Jeg tror dog, det i meget vide kredse af befolkningen ville blive opfattet temmelig besynderligt.

Har man i vurderingen af hele dette problem, som vi altså erkender er til stede, haft andre muligheder for øje, f. eks. eventuelt at lade alle på et plejehjem beholde et vist beløb, inden betalingsreglerne træder i kraft, om man så må sige, et vist fradragsfrit beløb? Vi ved, at mange f. eks. via ATP eller fra deres fagforening får en vis mindre understøttelse, f. eks. 500 kr. Vi kender også mange tilfælde, hvor virksomheder yder et sådant vist mindre beløb til deres pensioni-

ster årligt, som de ved indlæggelse på plejehjem ikke får megen glæde af på grund af de regler, vi har, og som vi tidligere har omtalt i dag. Både giveren og modtageren føler dette lidt urimeligt. Jeg ved, at også en sådan ændring vil koste penge naturligvis, men har man afvejet disse ting over for hinanden?

Det næste punkt, jeg vil trække frem, er, at også modtagere af invaliditetsydelsen, der tillige oppebærer bistands- eller plejetil-læg, skal være berettiget til hjælp efter omsorgslovens § 1, nr. 3 og 4, således at der kan ydes hjælp til indretning af hjemmet og ydes støtte til de nødvendige hjælpemidler. Også her kan vi i venstre være enige i sigtet. Udgiften til sådanne forbedringer kan være en for tung økonomisk belastning også for dem, der har sådanne indtægter, at de alene kan få invaliditetsydelsen. Jeg ser derfor gerne en sådan ændring af omsorgsloven, men spørger igen: har man, for at få udgifterne til at balancere, overvejet, om der ikke burde indføres en art trangsbestemmelse i øvrigt for ydelse til pensionister efter omsorgslovens § 1, således at hjælp f. eks. til indretning af hjem eller til telefon kun blev ydet, hvis udgiften hertil var uforholdsmæssig stor for den enkelte pensionist? Vi har det jo i øvrigt i lovgivningen sådan, at pensionister uden andre indtægter får højere ydelser end pensionister, der har større indtægter selv. Derfor er det vel også et spørgsmål, om den hjælp, der her er tale om, ikke burde forbeholdes de økonomisk svagest stillede.

Jeg går her ind i en problematik, som jo heller ikke er ukendt i dette forårs debat, og jeg tror nok, at vi må kigge nøje efter rimelighedshensyn og mindre rimelige hensyn i udvalget, inden vi lader dette lovforslag gå videre.

De nye bestemmelser om indretning af kollektivboliger, så de bliver bedre egnede som boliger f. eks. ved installering af særlige kalde- eller vagtsystemer, har vi sympati for, men skal der være realitet i, at det virkelig bliver muligt for pensionisterne at bebo disse lejligheder, så må selve huslejen billiggøres. Ministeren nævner også, at der senere, jeg må forstå fra boligministeren, vil komme forslag herom. I dag betaler kommuner af rådighedsbeløbet tilskud til billig-